

מ"ת 11950/05/23 - מדינת ישראל נגד מאהר קרש (עציר) עאידה קרש סורייה קרש

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 11950-05-23 מדינת ישראל נ' קרש(עציר)
תיק חיצוני: 224988/2023

לפני כבוד השופטת מיכל שביט
מבקשת מדינת ישראל
נגד מאהר קרש (עציר) עאידה קרש סורייה קרש
משיב ובעניין

החלטה

- לפני בקשה לפי סעיף 51(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**") לחילוט הערבויות העצמיות של המשיב וערבויות צד ג' אותן מסרו אחיותיו המפקחות, הגב' עאידה קרש (להלן: "**המפקחת עאידה**") והגב' סורייה קרש (להלן: "**המפקחת סורייה**"), זאת עקב ההפרה הנטענת בתנאי שחרורו.
רקע כללי: ההחלטות, תנאי השחרור והערבויות
- ביום 25.05.2023, עת נערך דיון ראשון בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא ופסילת רישונו עד החלטה אחרת. אותה עת אושרו על ידי בית המשפט שני מפקחים, תוך קביעת דיון נוסף על מנת לאפשר למשיב להציג מפקחים נוספים. עוד הורה בית המשפט, כי להבטחת תנאי השחרור יפקיד המשיב **ערבון בסך 7,000 ₪** וכן יחתמו **ערבות עצמית** וערבויות צד ג' של כל אחד מהמפקחים שאושרו אותה עת, כל אחת **בסך 5,000 ₪**. ערבון וערבויות נמסרו כנדרש.
- לאחר מספר דחיות, כולן בעטיו של המשיב, התקיים ביום 14.06.2023 דיון נוסף לפני בית המשפט, בו הציג המשיב כמפקחות את אחיותיו הנ"ל. אלו הצהירו כי הן מודעות לתנאי מעצר הבית של המשיב וביקשו ליטול על עצמן את מלאכת הפיקוח כמפקחות יחידות, לאחר שהוצהר כי הן מבינות את משמעות הדברים. בית המשפט אישר את המפקחות המוצעות, תחת המפקחים אשר אושרו קודם לכן, וקבע כי המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת הנתונה תוך שהוא נתון כל העת לפיקוח של מי מהמפקחות שאושרו. כן קבע בית המשפט כי **כל אחת מהמפקחות תמסור התחייבות בסך 5000 ₪** להבטחת שמירת תנאי מעצר הבית והתייצבותו של המשיב לכל דיון שיקבע בעניינו. במעמד הדיון מסרה כל אחת מהמפקחות התחייבות בהאי לישנא: "אני מתחייבת בסכום של 5,000 ש"ח לשמור כי המשיב לא יפר את תנאי מעצר הבית וכי יתייצב לכל דיון שייקבע בעניינו ומאשרת כי בכל מקרה של הפרה אחויב בתשלום הסכום הנ"ל".
ההפרה הנטענת
- לטענת המבקשת, ביום 22.11.2023 נצפה המשיב נוהג ברכב משא פתוח מסוג "דאף" במחסום עזאיים לכוון ירושלים, תוך שהוא מפר את תנאי מעצר הבית בעצם יציאתו הבלתי מאושרת מהבית וכן בנהיגתו במשאית בשעה שהוא פסול מנהיגה בהתאם לתנאי שחרורו בתיק זה, ואף מבצע עבירות נוספות. לאור זאת אף הוגש נגדו כתב אישום בגין העבירות המיוחסות לו מיום 22.11.2023 (מוצג "**מב/4**").

5. **ההפרה הנטענת הינה, אם כן, כפולה: ראשית, עצם יציאתו של המשיב מהבית שלא על פי אישור שניתן לו; שנית, נהיגתו במשאית חרף החלטת הפסילה שניתנה במסגרת הליכי השחרור בתיק זה.**

הדין בבקשה

6. ביום 10.01.24 התקיים לפני דיון בבקשה. כמצוות החוק, לדיון זה זומנו והתייצבו המשיב (אשר כעת הינו עצור) והמפקחות גם יחד.

7. המבקשת, שחזרה על בקשתה, הציגה במעמד הדיון דוחות פעולה, דוח עיכוב, דוח מעצר וכתב אישום (מוצגים "מש/1" - "מש/4", בהתאמה), כראיה להפרה הנטענת. כן הציגה את חקירתן של המפקחות במשטרה עקב הפרת התחייבותן כמפקחות, לשם הצגת גרסתן בעניין הפרה זאת (מוצגים "מב/5" ו-"מב/6"). המבקשת עמדה על כך, שלפי גרסת המפקחת עאידה היא ראתה שהמשיב בבית אולם יצאה לביקור רופא מבלי לדאוג כי יפוקח בהעדרה על ידי המפקחת השנייה; ולפי גרסתה של המפקחת סורייה היא סברה שהמשיב כלל אינו נתון אותה עת למעצר בית שכן זה אמר לה שביום 25.10.23 בוטל מעצרו והיא קיבלה את דבריו.

8. ב"כ המשיב, אשר ייצג בדיון גם את המפקחות וטען בשמן, לא חלק על ההפרה הנטענת ולא העלה כל טענה להגנתו של המשיב. אשר למפקחות, טען כי אין כל מקום לחילוט הערבות אותה מסרה המפקחת סורייה, שכן במועד ההפרה לא היה המשיב נתון לפיקוחה. עוד טען כי שתי המפקחות מתקיימות מקצבאות ביטוח לאומי - המפקחת סורייה מקצבת אבטחת הכנסה והמפקחת עאידה מקצבת נכות (לא הוצגו אישורי המוסד לביטוח לאומי). לבית המשפט הוצגה תעודת נכה של המפקחת עאידה. על כן ביקש כי ככל שבית המשפט יורה על חילוט ערבותה של המפקחת עאידה, יחולט סכום סמלי בלבד.

9. ב"כ המבקשת השיב וטען כי מדברי המפקחת סורייה במשטרה עולה כי היא הסירה על דעת עצמה את הפיקוח מספר שבועות קודם להפרה האמורה; כי כמפקחת היה עליה לדעת באיזה מצב נמצא המפוקח והאם הוא במעצר בית; וכי גם המפקחת עאידה לא טענה בחקירתה כי במועד ההפרה האחריות על המשיב הייתה שלה בלבד. על כן ביקש כי תחולטנה כלל הערבויות, של שתי המפקחות וכמובן של המשיב עצמו.

10. בית המשפט נתן למשיב ולמפקחות את זכות הדיבור. המפקחת עאידה היא לבדה ביקשה לדבר וציינה כי הוא חולה, כי יש לה כליה אחת בלבד וכי באותו היום הלכה לרופא שיניים עקב כאב שחשה.

סמכות בית המשפט לחילוט הערבויות

11. הפרת תנאי מתנאי השחרור בערובה, מקנה לבית המשפט סמכות לחלט את הערבות (סעיף 51(א) לחוק). עוד נקבע, בסעיף 51(ג) לחוק, כי בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו.

12. הגישה המקובלת בפסיקה היא כי לצורך חילוט הערובה, ניתן להסתפק בראיות לכאורה להפרת תנאי השחרור (בש"פ 10316/08 גולן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] בפסקה 13 (15.12.2008); בש"פ 8396/12 חוסאם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] בפסקה 16 (28.11.2012); בש"פ עמוד 2

7853/12 אלעואדרה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] בפסקה 22 (8.11.2012); בש"פ 6747/13 דורני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] בפסקה 9 ((8.1.2014).

13. משהונחה תשתית עובדתית מספקת, חילוט הערובה, באופן מלא או חלקי, נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, תוך שיובאו בחשבון שיקוליו נסיבות העניין וטיב ההפרה של תנאי השחרור (י' קדמי, על סדר הדין בפלילים חלק א' 373 (2008); בש"פ 8626/04 צ'וסקין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.10.2004); ע"פ 6978/09 מטודי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 02.03.2010; בש"פ 2823/19 גדמילוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.06.2019)).

מן הכלל אל הפרט

14. ראיות לכאורה להפרת תנאי השחרור:

14.1. כאמור לעיל, בדיון שהתקיים לפני הציגה המבקשת ראיות להוכחת ההפרה המיוחסת למשיב. בחומר הראיות נמצא מזכר שערכה חיילת המשטרה הצבאית ביום 22.11.2023, בה ציינה כי בעת שעמדה במעמיק בנתיב 1 (במחסום) הגיעה משאית, שמספרה צוין, בה שהה רק הנהג; וכי בבדיקה במסוף המשטרתי נמצא כי הנהג פסול לנהיגה. בנוסף הוצג דו"ח פעולה של מפקד מעבר אזעיים, בו צוינה שוב הגעתה של משאית כאשר ברכב נוהג גבר שהזדהה בפני חיילת המשטרה הצבאית, אשר זיהתה אותו נוהג והכניסה אותו לעמדת בידוק; הנהג הציג תעודת זהות ופרטיו לפיה הם פרטי המשיב; בבדיקה במסוף המשטרתי העלתה כי הוא פסול לנהיגה. בנוסף הוגשו, כאמור, דו"ח העיכוב והמעצר שנערכו בגין האירוע המתואר. יתר על כן, הוגש כתב האישום אשר הוגש נגד המשיב בגין אירוע זה, בו מיוחסות לו עבירות של הפרת הוראה חוקית ונהיגה בזמן פסילת בית משפט, זאת בנוסף לעבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח, כשתוקף רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים ותוקף רישיון הרכב פקע פחות מארבעה חודשים.

14.2. המשיב עצמו כלל לא כפר, במהלך הדיון בבקשה, בהפרה המיוחסת לו.

14.3. לאור האמור לעיל, שוכנעתי בקיומן של ראיות לכאורה לביצוע ההפרה הנטענת.

15. טיב ההפרה של תנאי השחרור:

15.1. הפרת תנאי השחרור במקרה זה הינה, כאמור, הפרה כפולה ובאה לידי ביטוי לא רק ביציאה בלתי מאושרת ממעצר הבית, שהיא חמורה כשלעצמה, כי אם גם בנהיגה בזמן פסילה שהוטלה עליו במסגרת הליכי המעצר בתיק זה.

15.2. נסיבות ההפרה חמורות - המשיב יצא מהבית ללא כל אישור וללא כל פיקוח, בטרם חלפו שישה חודשים ממועד החלטת השחרור ובניגוד לתנאי השחרור; על אף שהוטלו עליו בתיק זה תנאים מגבילים (מעצר בית מלא ופסילת רישיון) בגין נהיגה ברכב כשרישיון נהיגתו פקע מספר שנים קודם לנהיגה, הפר את תנאי מעצרו תוך כדי חזרה על אותה עבירה ממש, זאת הפעם כאשר הוא מגדיל לעשות ואף מפר את הפסילה שהוטלה עליו כחלק מתנאי השחרור; הפרת הפסילה כאמור בוצעה תוך נהיגה ברכב משא, בצהרי היום, בנסיעה לכוון ירושלים.

16. טיב הפרת חובת הפיקוח:

המפקחת עאידיה - כעולה מחקירתה של מפקחת זאת, המפקחת הייתה מודעת להיותו של המשיב נתון למעצר בית, לחובתה לפקח עליו שלא יצא מהבית ואף ציינה, בתשובה לשאלה על מה היית מפקחת על מהאר (המשיב), "5000 אלף ואסור לו לצאת מהבית". היינו, המפקחת אף הייתה מודעת היטב לסכום הערבות אותו מסרה להבטחת קיום תנאי מעצר הבית. על אף זאת, אישרה כי עזבה את הבית והלכה לביקור רופא, בידיעה שהוא בבית, מבלי לוודא שאחותה המפקחת סורייה תפקח עליו. המפקחת לא הוכיחה קיומו של מקרה חירום המצדיק את נטישת המפוקח ללא פיקוח ולא נתנה כל הסבר מניח את הדעת לכך שלא ביקשה כי אחותה תפקח על

המשיב, אם אמנם נאלצה לצאת מהבית. הפרה זאת הינה הפרה חמורה, המשקפת זלזול במלאכת הפיקוח אותה נטלה המפקחת על עצמה.

המפקחת סורייה - כעולה מחקירתה של מפקחת זאת, המפקחת הבינה היטב כי חתמה ערבות על אחיה "שלא יצא מהבית ולהיות מפקחת עליו". על אף זאת, כאשר נשאלה, במועד ביצוע ההפרה, "מדוע היום לא שמרת על מאהר והוא יצא מהבית והפר מעצר בית?", השיבה "מאהר אמר שהעורך דין סיים הכל ואני יכול לצאת מהבית". עוד אמרה כי "הוא אמר לנו שבתאריך 25/10/2023 שסיים את מעצר הבית ואמרתי לו שאם תצא מהבית אתקשר למשטרה ואמר לי שהעורך דין שלו סיים הכל בגלל זה לא פיקחתי עליו". מדברי המפקחת עולה כי מאז יום 25.10.2023, וכך גם במועד ההפרה, ביום 22.11.2023, כלל לא ווידאה כי הוא נתון לפיקוח, ולא פיקחה עליו, כי קיבלה את דבריו לפיהם מעצר הבית בוטל, זאת מבלי שהוצגה לה כל החלטה שיפוטית בעניין. עצם ההחלטה לקבל את דברי המפוקח, מבלי לבקש כל ראייה לבחינת אמיתותם, מלמד על זלזול של המפקחת במלאכה החשובה אותה נטלה על עצמה. המפקחת, כזרועה הארוכה של החוק, נטלה על עצמה לפקח על מי שאינו סר למרות החוק ומי שאין ליתן אמון בו, שאם לא כן הרי כלל לא היה נדרש בעניינו פיקוח. על אף זאת בחרה לתת אמון בדבריו ולא לקיים את התחייבותה לפני בית המשפט. גם הפרה זאת, שהינה הפרה מתמשכת, הינה הפרה חמורה. אינני מקבלת את דברי ב"כ המשיבים כאילו אין לחלט את ערבותה של מפקחת זאת בגין כך שבמועד ההפרה של המשיב היה זה נתון לפיקוחה של המפקחת האחרת. המפקחת עצמה ציינה כי לא פיקחה על המשיב באותו היום מתוך אמון לדבריו ולא מחמת שהיה נתון לפיקוחה של המפקחת השנייה. למעשה, מפקחת זאת כלל לא ווידאה שהמשיב נתון תחת פיקוח של אחותה באופן הפוטר אותה באותה העת ממלאכת הפיקוח.

17. נסיבותיהן של המשיב והמפקחות: בעניינו של המשיב לא נטענו כל נסיבות שיש בהן כדי להצדיק את אי מיצוי הדין עמו. בעניין של המפקחות נטענו טענות בעלמא בדבר היותן נתמכות בקצבאות ביטוח לאומי. עם זאת, בדיון שנערך ביום 14.06.23 ציינה כל אחת מהן בחקירתה כי אינה עובדת. בעניינה של המפקחת עאידיה גם הוצגה תעודת נכה. יש להניח כי אמנם חיובן של כל אחת מהמפקחות בתשלום מלוא סכום ערבותן יטיל עליהן קושי כלכלי לא מבוטל.

18. אל מול זאת, יש לקחת בחשבון את הפגיעה באינטרס הציבורי העלולה להיגרם בשל אי מיצוי הדין עם המשיב והמפקחות בנסיבות הפרה כה חמורות ואת ההשלכות שיהיה לדבר בכרסום ההרתעה אותה נועדו הבטוחות שנמסרו להבטיח.

סוף דבר

19. **במכלול כל האמור לעיל אני מורה כדלקמן:**
- (1) **חילוט מלוא העירבון הכספי, בסך 7,000 ₪, אותו הפקיד המשיב בתיק זה. העירבון יחולט ביום 25.01.2024.**
 - (2) **חילוט מלוא סכום הערבות העצמית, בסך 5,000 ₪, אותה מסר המשיב. סכום זה ישולם לא יאוחר מיום 25.02.2024.**
 - (3) **חילוט סך של 3,500 ₪ מתוך סך התחייבות אותה מסרה המפקחת עאידיה. סכום זה ישולם בשבעה תשלומים חודשיים, הראשון בהם ישולם לא יאוחר מיום 01.02.2024.**
 - (4) **חילוט סך של 3,500 ₪ מתוך סך התחייבות אותה מסרה המפקחת סורייה. סכום זה ישולם בשבעה תשלומים חודשיים, הראשון בהם ישולם לא יאוחר מיום 01.02.2024.**

(5) כלל החילוטין הינם לטובת אוצר המדינה.

המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים וכן למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"ד, 12 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.